

O‘ZBEKİSTONDA “PAXTA İSHİ”, “O‘ZBEK İSHİ” KAMPANIYALARI BOSHLANISHI

Abduraxmonov Abdulaziz Telmanjon o‘g‘li

Islom Karimov nomidagi Toshkent davlat texnika universiteti Qo‘qon filiali
Elektronika va elektr texnikasi fakulteti, Iqtisodiyot yo‘nalishi talabasi.

ANNOTATSIYA

Maqolada XX asrning 80-yillarida O‘zbekiston SSR da ro‘y berган siyosiy-ijtimoiy kampaniya «paxta ishi», «o‘zbek ishi» haqidagi ma’lumotlar tahlil qilingan. Butun sobiq Sovet ittifoqidagi «qayta qurish» jarayonining bir qismi bo‘lgan mazkur kampaniya arxiv hujjatlari, tadqiq etilgan ilmiy ishlar va adabiyotlar yordamida tahlil etilgan. Shuningdek O‘zbekiston Respublikasi Birinchi prezidenti I.A.Karimovning Qashqadaryo oblast kompartiya kotibligi davrida boshlangan o‘zgarishlar haqida qisqacha ma’lumotlar berilgan.

Kalit so‘zlar: oqlanish, sud, jinoiy javobgarlik, qamoq, ozozdlikdan mahrum etish, paxta, xomashyo, pora, inqiroz, kadr.

LAUNCH OF "COTTON AFFAIR", "UZBEK AFFAIR" CAMPAIGNS IN UZBEKISTAN

Abdurakhmanov Abdulaziz Telman ugli

a student of Kokand branch of Tashkent State Technical University named after Islam Karimov Faculty of Electronics and Electrical Engineering, Economics.

ABSTRACT

The article analyzes the information about the political and social campaign «Cotton affair» and «Uzbek affair» that took place in the 80s of the XX century in the Uzbek SSR. The campaign, which is part of the «reconstruction» process throughout the former Soviet Union, has been analyzed using archival documents, research papers and literature. There is also information about the changes that began during the presidency of the First President of the Republic of Uzbekistan I.A Karimov in the Kashkadarya regional Communist Party Secretariat.

Keywords: acquittal, trial, criminal liability, prison, deprivation of liberty, cotton, raw materials, bribe, crisis, personnel.

XX asrning so‘nggi o‘n yilliklariga kelib mamlakat ichki hayotini qamrab olgan jiddiy iqtisodiy nuqsonlar qishloq xo‘jaligini o‘z domiga torta boshladi. O‘zbekiston SSR ham mamlakatning asosan xomashyo yetishtirib beradigan mintaqasi hisoblangani sababli, respublika qishloq xo‘jaligi rivoji boshqa ittifoqdosh respublikalarga nisbatan ancha og‘ir, ziddiyatli jarayonlar ta’sirida qoldi. O‘ta markazlashtirilgan boshqaruv, “umumxalq manfaatlarini” ro‘kach qilib olib borilgan siyosat O‘zbekiston SSR qishloq xo‘jaligini, shu sohada band bo‘lgan aholining ijtimoiy, iqtisodiy ahvolini ham nihoyatda og‘irlashtirib yubordi. O‘rta Osiyo, ayniqsa O‘zbekiston qishloq xo‘jaligining “Paxta” xomashyo kompleksi atrofida rivojlantirishi bu yillarda o‘z salbiy ta’sirini ko‘rsata boshlagan edi. Yillar davomida partiyaning paxta hosildorligini oshirish uchun ketma – ket berib kelgan besh yillik rejalarini yerlarning chala o‘zlashtirib, belgilangan vaqtda “topshirishga”, yerning meliorativ holatini buzilishiga, ketma - ket bir xil ekinlar ekib, katta miqdordagi sarf - harajat qilinishiga sabab bo‘la boshladi. Biroq, bu sarf – harajatlar o‘zini oqlamas, markaz esa besh yillik paxta planini bajarishni qat’iy turib talab qilar edi. Natijada olinadigan real daromad to‘liq bo‘imas, buyruqbozlik, qattiq nazorat, tazyiq o‘tkazish kuchayib borar, kamomad, o‘g‘rilik, ichki nazorat va hisob - kitobning to‘g‘ri yo‘lga qo‘yilmaganligi ortib borar edi. Bu holatlar butun mamlakatda qo‘sib yozish degan illatlarni kuchaytirib yubordi. X.Yunusovaning ilmiy tadqiqot ishida ta’kidlanishicha, SSSR FA olimlari o‘tkazgan hisob - kitoblarga ko‘ra, qo‘sib yozishlar butun mamlakatda ishlab chiqarilgan mahsulotning 3 foiziga teng bo‘lgan. Xomashyo yetkazish sohalarida esa, qo‘sib yozishlar 5 foizdan 25 foizgacha bo‘lgan. Mamlakat iqtisodiyotidagi holatlar boshqa ittifoqdosh respublikalarda ham ko‘zga tashlanadi. Masalan, 1977- yilda Belorussiya SSRda qo‘sib yozishga yo‘l qo‘yilganligi uchun 1075 kishi jinoiy javobgarlikka tortilgan. Tojikiston SSRning Leninobod viloyatidagi qurilish tashkilotlarida 1983 - 1984 yillarda 700 ming rubllik qo‘sib yozishga yo‘l qo‘yilganligi aniqlangan. Ozarbayjon SSRda esa 1983- yilning o‘zida 667 sanoat korxonasi va qurilish tashkilotlarida qo‘sib yozishga yo‘l qo‘yilgan. Moldaviyada esa qo‘sib yozishlar nihoyatda avj olgan bo‘lsa-da, kishilar tobora ko‘proq mansab

kursilarini egallab borganlar. Biroq, mamlakat ijtimoiy - iqtisodiy va siyosiy hayotidagi barcha salbiy illatlarning tub mohiyati tahlil etilmagan va ochib berilmagan. Aksincha, ularga ayrim olib qaralgan mahalliy kadrlarning faoliyati bilan bog'liq tarzda milliy, mintaqaviy voqelik sifatidagina baho berildi. Mazkur holatlar mansabni suiste'mol qilish, poraxo'rlik, qo'shib yozishlar avj olishiga olib kelgan asosiy omillardan biri deb qaralgan [1]. O'zbekiston mamlakatning asosiy paxta xom ashyosi bilan ta'minlovchi mintaqasi bo'lganligi sababli qo'shib yozishlar illati "rivojlangan" joy O'zbekiston deb qaraldi va qo'shib yozishlarga qarshi mamlakat miqyosida katta harakatlar boshlanib, O'zbekiston birinchi nishonga olingan respublikalardan bo'lib qoldi. Shu o'rinda ta'kidlab o'tish lozimki, darhaqiqat xalq xo'jaligidagi qo'shib yozishlar O'zbekistonda mavjud bo'lib, aksariyat hollarda kolxoz va sovxozlarning mansabdor shaxslari tomonidan qo'shib yozishlar paxta tozalash korxonalarining tayyorlov tashkilotlariga tayyorlanmagan va topshirilmagan paxtani topshirildi deb tovarsiz fakturalarni tuzish yo'li bilan amalga oshirilgan. Bunday qo'shib yozishlarga kolxoz va sovxozening brigadasida, bo'limida tuzilgan, ichki xo'jalik hisobga olish ma'lumotlari, so'ngra zavod paxta punktining tovarsiz yozilgan, bir tomondan – kolxoz va sovxozening tomonidan, ikkinchi tomondan – paxta tozalash sanoati korxonasi tomonidan rejaning bajarilganligi to'g'risidagi davlat hisoboti ko'rsatilgan ma'lumotlarni balanslashtirgan tovarsiz kvitansiyalar asos qilib olingandi. Zavod direktori va buxgalteri ushbu ma'lumotlardan rejani bajarishgani to'g'risidagi hisobot ma'lumotlarini oshirish uchun foydalanishgan va ularni respublika paxta tozalash sanoati vazirligiga hamda statistika boshqarmasiga topshiriganlar [2]. O'zbekiston janubidagi Qashqadaryo viloyati sanoatining asosiy yo'nalishlari ham paxtachilikka ixtisoslashgan bo'lib, paxtani qayta ishlash Qashqadaryoda 51 foizga teng bo'lgan[3]. Buning ustiga respublikada yetishtirilgan mahsulotlarning o'z qiymatidan bir necha marta past bahoda sotilishi, ishlab chiqarilgan mahsulotlarning ko'p qismi xom ashyo tariqasida sotilib, boshqa joylarda iste'mol qiymatlariga aylanishi respublika byudjetiga ham sezilarli ta'sir etar edi. XVI Plenum (1984-yil) va O'zbekiston Kompartiyasining XXII syezdi qarorlari bilan respublikadagi yetuk, har tomonlama

tajribaga ega bo‘lgan rahbar kadrlar ishdan olindi. Ming-minglab odamlar hibsga olindi. Qanchadan-qancha oilalar xonavayron qilindi. Natijada, odamlarda loqaydlik, ertangi kunga ishonchszilik kayfiyati paydo bo‘ldi. Ishlab chiqarish maromi buzildi. Siyosiy parokandalik oddiy oila tashvishidan tortib, umum davlat ahamiyatiga molik bo‘lgan masalalargacha barcha-barchasini boshi berk ko‘chaga kiritib qo‘ydi. “Paxta ishi”, “qo‘shib yozishlar” masalasi ham aslida 1983-yilda boshlangan. O‘zbekiston Kompartiya MQsining XVI Plenumi va unda Inomjon Usmonxo‘jayevning Markazdan O‘zbekistonga kadrlar bilan “yordam berish”ni so‘rab qilgan murojatidan so‘ng bu ish avj oldi. O‘zbekistonga yuzlab, minglab kadrlar yuborildi. Bular – Anishchev, Ogarok, Klepikov, Satin, Nesterenko, Buturlin, O.Gaydanov, E.Didarenko, Lyubimov, Kalinichenko, Korolyov, Maydanyuk, Mavrin, Litvinenko, Ivanov, Galkin, Kartashyan va boshqalardir. “Paxta ishi” bo‘yicha juda ko‘p guruuhlar tashkil qilindi. Mahalliy xalqning “harakter va psixologiyasi”ni yaxshi bilgan amaldorlar bu guruuhlarga tub yerlik prokuror va tergovchilarni bosh qilib, ularga “yaxshi konsultatsiya”lar berdilar va shu tariqa sopini o‘zidan chiqardilar. Yuqori saviyada “maslahat” olgan guruh a’zolari amaliy ishga tushib ketdilar. Ular 70-80-yillarda mamlakatda keng tus olgan qo‘shib yozishlar bo‘yicha jinoyatchilarni aniqlab berishlari kerak edi. Haqiqatan ham shu yillarda paxta, chorva va boshqa sohalar bo‘yicha qo‘shib yozishlar davlat rejalarini sun’iy ravishda bajarish usuli bo‘libgina qolmay, millionlab so‘m davlat mablag‘larini suiste’mol qilish va talon-taroj etishning sinalgan usuli edi. Poraxo‘rlik avjiga mingandi. Bunday qo‘shib yozishlar, poraxo‘rliklarning asosiy ilhomchisi va tashkilotchisi Moskvaning o‘zi bo‘lib, respublika, viloyat, tuman rahbarlari, davlat xo‘jaligi direktorlari, jamoa xo‘jaligi raislari, paxta tayyorlash korxonalari va paxta tozalash zavodlari rahbarlari bu ish bilan bog‘liq edilar. Ular asosli ravishda jinoiy javobgarlikka tortildilar va sudlandilar. Shu bilan bir qatorda, qo‘shib yozishlarga bevosita aloqador bo‘limgan, bu ishga ongsiz sur’atda yoki tasodifan o‘ralashib qolgan, rahbarlarning ta’siri va tazyiqi ko‘zbo‘yamachiliklarga noiloj qo‘shilib qolgan, undan shaxsan hech qanday moddiy manfaatdor bo‘limgan yuzlab va minglab gunohsiz kishilar ham jabr ko‘rib, aziyat

chekdilar. “O‘zbeklar ishi”, “Paxta ishi” bo‘yicha qancha odamning qamoqqa olinganligi to‘g‘risida turlicha ma’lumotlar bor. Ba’zi manbalarda 22 ming, boshqasida 30 ming, hatto 48 ming odam hibsga olinganligi ko‘rsatiladi. O‘zbekiston janubida shu jumladan, Qarshi cho‘li, Surxon - Sherobod cho‘llarini o‘zlashtirib, Respublikaning janubida joylashgan Qashqadaryo va Surxondaryo viloyatlaridan XX asrning 80 - yillariga kelib, o‘rtacha 1 million tonna paxta yetishtirish vazifasini kun tartibiga qo‘ydi. Gektaridan olinishi lozim bo‘lgan hosildorlik yildan - yilga ortib borib, uni bajarishning iloji bo‘lmagandan keyin, qo‘shib yozish degan bir illat paydo bo‘ldi. Shu yo‘sinda O‘zbekistonda “paxta ishi”, “o‘zbeklar ishi” degan uydurma vujudga keldi. Bu ishning yaqqol ko‘zga tashlangani 1981- yilga to‘g‘ri keladi [4]. O‘zbek xalqining fidokorona mehnatiga qaramasdan, Markaz o‘ylab topgan «paxta ishi», «o‘zbeklar ishi» siyosatining asorati XX asrning 80-yillaridan boshlab Qashqadaryoda yaqqol ko‘zga tashlandi. Birgina 1981-83 yillarda Qashqadaryoda halol mehnat qilib obro‘topgan mashhur kolxzoz raislari, sovxozi direktorlaridan, viloyat rahbarlari 36 kishi ishdan bo‘shatilib, ma’muriy yo‘l bilan jazolandi [5]. Ular orasida shahrisabzlik mashhur raislar A.Turopov, Qurbonov, sovxozi direktori N.Sharopov, Kasbi rayon xalq kontroli qo‘mitasinig raisi Ziyod Arabov, O‘zbekiston KP Bahoriston tuman qo‘mitasining ikkinchi kotibi R.Suyarov, Qarshi tuman paxta tozalash zavodi direktori Tohirovlar bor edi [6]. «Paxta ishi» bo‘yicha surishtirish ishlariga jalb etilgan «malakali» tergovchilar «talon-taroj» qilingan boyliklarni undirib olish bilan ovora bo‘lib ketib, qishloq-xo‘jalik va sanoatdagi qo‘shib yozishlarning tub mohiyatini tabiiyki, ochib bera olmaganlar. Mamlakatda yuzaga kelgan ijtimoiy-siyosiy sohadagi inqiroziy holatlar, avvalo, sovet hukumatining ma’muriy-buyruqbozlik siyosati natijasi ekanligini tergov guruhi mutlaq anglab yetmas edi. Shahrisabz tuman partiya qo‘mitasining birinchi kotibi X.Xoliqov S.Jo‘rayev bilan birgalikda 4.651.000 ming so‘m pulni paxtaga qo‘shib yozish hisobiga pora sifatida olganliklarida ayblanganlar. Aslida, bu miqdordagi pulning 3.100.000 so‘mi Serpuxovo, Kutaisi, Boku, Orexovo-Zuevo va boshqa shaharlardagi to‘qimachilik korxonalariga qabul qilinmagan xomashyo uchun pora sifatida berilgan edi.

Xullas, “paxta ishi”, “o‘zbeklar ishi” siyosati markazning SSSR inqirozi kuchayib ketib, tanazzul topishi muqarrar bo‘lgan davrdagi uydurmasi edi. Ushbu o‘zbek xalqiga qaratilgan nohaq siyosat va ayblovdan O‘zbekiston xalqi, jumladan, uning janubiy viloyatlari ahli juda og‘ir, tuzatib bo‘lmaydigan moddiy va ma’naviy zararga duchor bo‘ldilar. Nohaq ayblangan kishilarni oqlash,adolatni qaror toptirish uchun o‘zbek xalqiga mustaqillik zarur edi va mustaqillik tufayli nohaq ayblangan kishilarning yuzlari yorug‘bo‘lib, mustabid tuzum qamoqxonalariga bardosh berib, sog‘–omon qolganlari o‘z oilalariga qaytib kelishga muvaffaq bo‘ldilar. Azob-uqubatlarga chiday olmay olamdan o‘tganlari esa, qatag‘on qurbanlari singari oqlanib, ularning farzandlari oldidagi munosib nomlari tiklandi, insoniy qadriyatlari o‘rniga qo‘yildi.

FOYDALANILGAN ADABIYOTLAR RO‘YXATI

1. Юнусова X. XX асрнинг 80-йилларида Ўзбекистонда ижтимоийиқтисодий жараёнлар ва маънавий ҳаёт. Тарих фан. Док. илм. дар. олии учун ёзилган дисс... – Тошкент, 2009. – Б. 197-198.
2. Хакимов И. Қўшиб ёзиши – жиноят. // Ўзбекистон қишлоқ хўжалиги. – Тошкент, -№11, 1989. – Б. 51.
3. Ўзбекистоннинг янги тарихи. Иккинчи китоб. Ўзбекистон совет мустамлакачилиги даврида. – Б. 530.
4. Юнусова X.E. Ўзбекистонда совет давлатининг миллий сиёсати ва унинг оқибатлари. - Тошкент: Зар қалам, 2005.
5. ҚВДАнинг Қаршии филиали, 1-жамғарма, 28-рўйхат, 5-ии, 47-варақ.
6. ҚВДАнинг Қаршии филиали.1-жамғарма, 28-рўйхат, 5-ии, 48-варақ.
7. Юнусова X.E. Ўзбекистонда совет давлатининг миллий сиёсати ва унинг оқибатлари. - Тошкент: Зар қалам, 2005.
8. Ўз РПДА ҚВФ. 1-жамғарма, 28-рўйхат, 5-ии, 47-варақ.
9. Илюхин В. Қабоҳат ёхуд .... – Тошкент. Ўзбекистон, 1993. - Б.
10. Қаранг: // Совет Ўзбекистони. 1989, 27 декабр.
11. Илюхин В. Қабоҳат ёхуд... – Б. 32.

12. Қашқадарё вилоят суди архиви. - 5-6- вараж.
13. Қашқадарё вилоят суди архиви.. – . 2- вараж.
14. Қашқадарё вилоят суди архиви.– . 3- вараж.
15. Қашқадарё вилоят суди архиви. 2-вараж.
16. Қашқадарё вилоят суди архиви. 4-вараж.
17. Қашқадарё вилоят суди архиви. 11-вараж.
18. Тошев, С. (2020). Ўзбекистоннинг совет мустамлакачилиги даври тарихини ўрганишида турк тилидаги манбаларни ўрни. In Тарихий манбашунослик, тарихнавислик, тарих тадқиқотлари методлари ва методологиясининг долзарб масалалари (pp. 121-127)
19. Toshev S. (2020). TARIX FANINI O'QITISHNDA ZAMONAVIY YONDASHUVLAR. *Science and Education*, 1(Special Issue), 6
20. .JI Suyundikovich. (2020). TARIXNI O'QITISH METODIKASI RIVOJLANISHI TARIXIDAN. *Fan va ta'lif*, 1 (5), 195.
21. Abdurakhmanova, J. N. (2020). The policy of tolerance in Uzbekistan (in the case of Greeks). *International Journal on Integrated Education*, 2(5), 212.
22. Mardonov, S., Toshtemirova, S., Ahmadjonov, B., & Koshanova, N. (2020). Structure and Mechanisms of Action of the Educational Cluster. *International Journal of Psychological Rehabilitation*, 24(7), 8104-8111.
23. Сулаймон Хайдаров. (2020). ЎЗБЕКИСТОН ТАРИХИ ФАНИ ДАРСЛАРИ САМАРАДОРЛИГИНИ ОШИРИШДА ТАСВИРИЙ САНЬАТ ВОСИТАЛАРИНИНГ РОЛИ. *Science and Education*, 1(6), 174.
24. Javlonbek Rayimnazarovich Begaliyev. (2020). XIVA XONLIGI TARIXSHUNOSLIGI. *Science and Education*. 1 (6), 153-160.
25. Дониёр Бахтиёрович Аҳмаджанов. (2020). УРУШ ЙИЛЛАРИДА ЎЗБЕКИСТОНДА ИЖТИМОИЙ-ГУМАНИТАР ФАНЛАР ТИЗИМИНИНГ РИВОЖЛАНИШИДАГИ ХУСУСИЯТЛАР. *Science and Education* 1 (6), 161.
26. G'afforov, Y., Nafasov, A., & Nafasova, Z. (2020). From the History of the Beginning of the «Great Game». *Journal of Critical Reviews*, 7(11), 2798-2802.

27. Gaffarov, Y. (2019). *Technical approach in the education system. International Journal on Integrated Education*, 2(6), 40-41. Retrieved from <http://journals.researchparks.org/index.php/IJIE/article/view/195>
28. Toshtemirova, S. (2020). *Factors Affecting the Quality of Education and the Importance of the Education Cluster to Address Them. European Journal of Research and Reflection in Educational Sciences*, 8(4), 151-156.
29. Toshtemirova Saodat Abdurashidovna. *Ta'lim sifati va uni demokratlashtirish ilmiy muammo sifatida //Uzluksiz ta'lim.-2020.- № 1 (86).* — S.5
30. Toshtemirova S.A. (2020). *THE QUALITY OF EDUCATION IS A PEDAGOGICAL PROBLEM. Актуальные вопросы современной науки Материалы VI международной научно-практической конференции.* – С. 39-40
31. Toshtemirova S. A. (2019). *KLASTER YONDASHUVI ASOSIDA MINTAQAVIY TA'LIM TIZIMINI BOSHQARISH. NamDU ilmiy axborotnomasi. Volume 1 Issue 11.* 361-367.
32. Jumagul Namozovna Abdurakhmanova, Shoira Berdiyarovna Jumaeva, & Ulugbek Kuchkarovich Ismailov. (2020). *The Importance of Shrines in The Spiritual Life and Mentality of Uzbek People. International Journal of Psychosocial Rehabilitation*, 24(09), 2389-2398.